№ 19 იანვარი 25, პარასკევი 1891 იანვარი 25, პარასკევი № 19

გაზეთის ღირს

თვე	მან.	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი —ერთი შაური

ივერია

გაზეთის დასაკვეთად და კერძო განცხადებათ დასაბეჭდად უნდა მიმართონ: თბილისს რედაქციას კუკიაში, ბებლოვის ქუჩა, თ. გარანცოვის ძველის პირდაპირ, თვ. გრუზინსკის სახლებში. წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების კანცელარიას სათავადაზნაურო ბანკის სახლებში სასახლის ქუჩაზედ.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპეიკი.

1877—1891 საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი 1877—1891

ა. ი. ფიშერის ცირკი

პარასკევს, 25 იანვარს, ცხინოსანის ქალის მისს ელიზას საბენეფისოდ მეტად საუცხოო წარმოდგენა იქნება. დასასრულ წარმოადგენენ მშვენიერს ჰანტომიმას «უფულო კასრი».

ყოველ დღე გმართავენ წარმოდგენას ახალ-ახალის პროგრამით. კვირა და უქმე დღეობით ორ-ორი წარმოდგენა გვაქვს ხოლმე, დღისით ბავშვებისათვის ძალიან დაკლებულის ფასით და სადამოობითაც.

ეისაც ჰსურს ცხენოსნობის სწავლა, პირობების შეტყობა შეუძლიანთ ცირკის რეჟისორ ბ-ნ ბენიამინთან. იქვე მიიღებენ ცხენებს გასაწერთნელად.

დღის წარმოდგენა იწყება ნაშუადღეგის 2 საათზედ, საღამოსი—8 საათზედ.

ქართველთა ამხანაგობის წიგნების მაღაზიაში
(დორის-მეღიქოვის ქუჩა, სახლი ზუბალოვისა)
ი ს ყ ი დ ვ ე ბ ა
ამხანაგობის მიერ ახლად გამოცემული
ხალხური
ზღაპრები
შეკრებილი ალნიაშვილის-მიერ.
წიგნი I.
ფასი 30 კაპ.
აქვე ისყიდება ქართველთა ამხანაგობისაგე გამოცემანი.
თხზულებანი დაეითაშვილისა, ფასი 80 კ. მშვენიერის ულდო 1 მ. 25 კ.
ბაჩანას ბოემა, დაბეჭდა და აღზრდა მეფე ერეკლესი 15 კ.
ქართული კედლის კალენდარი
ფასი 40 კაპ.
და სხვა ქართული წიგნები.
ადრესი ქალაქს გარეშე მეფოფთათვის: Тифлисъ правленію грузинскаго издательскаго товарищества. (5—5)

ქართველთა ამხანაგობის გამგეობისაგან

ქართველთა ამხანაგობის გამგეობა უმორჩილესად მოუხოვს ყოველს, ეისაც-კი მოეპოვება ან შეეკრებს ხალხურ ზღაპრებს, ლეგენდებს, ანდაზებს, გამოცანებს, ლეგენდებს, ლოცვებს, შელოცვებს, ცრუ-მორწმენებებს,— გამოუგზავნოს ამხანაგობის გამგეობას დასაბეჭდად „ხალხურ ზეპირ-სიტყვაობათა“ კრებულში.

კრებულში შეტანილს ზეპირ-სიტყვაობასთან აღნიშნული იქმნება სახელი და გვარი შემკრებისა, თუ ამას მოისურვებს იგი. ადრესი: Тифлисъ правленію Грузинскаго издательскаго товарищества. (5—3)

ფელეტონი

„ღმერთო, ნუ მიწყენ!“

(დასასრული *)

XII

კარგა ხანი გავიდა, რომ ილიკოს ამ კოცნის შემდეგ ერთი ალერსიანი სიტყვაც არ გაუგონია ტასოსაგან. იგი უარესის უკმეხობით და ზიზღით ეკიდებოდა, მაგრამ ილიკო, თუმცა-კი ნაწობდა თავის თავ-დაეიწყებას, მაგრამ მაინც კიდევ იმედს არ ჰკარგავდა. ეს უკმეხობა და ზიზღი ილიკომ გაბრაზებულ სიყვარულად მიიჩნია.

— მაშ რად ეიგრძენ იმისი მღელვარება და კანკალი, როდესაც ხელი მოეხვეოო, ჰფიქრობდა ილიკო. არა, მე ამას ეუყვარვარ და მეორე კოცნით ისევ მოეიგებ იმის გულსაო.

ამას ამბობდა ილიკო, მაგრამ დრო გადიოდა და არც გარემოება და არც თვითონ ტასო ხელს არ უწყობდა, რომ თავისი სურვილი შეესრულებინა.

ამ დროს ილიკოს ეგზამენების დრო ახლოვდებოდა. „აი, ჰფიქრობდა ილიკო, ეგზამენს დაეიკერ და ამის სანაცვლად ამისაგან ალერსს მიეიღებ ჯილდოდაო“. ამ ფიქრით ილიკო ხარბად ეძლეოდა მეცადინეობას და ულიმოდა იმ დროს, როცა ატესტატით ხელში ტასოსთან მიეიდოდა. „არ შეიძლება, არა, რომ მაშინ ტასო არ შემრიგდეს და გაორკეცებული სიყვარულით არ აეესოს გული“.

როდესაც ილიკო ამ ნაირ ფიქრით გართული წიგნებს ჰფურცლაედა, ტასოს გონება და ფიქრი ილიკოსთან იყო. ტასო მართლა ძალიან გაჯავრებული იყო ილიკოზე. რა-ა? თითონაც კარგად ვერ გამიერკვია. ილიკოს კოცნა თითქო შეურაცხყოფად ეგონა, ილიკოს გონებაში იყო ხოლმე: ილიკო. რომ მნახავს კარგად მორთულს, უფრო მოეეწონებიო, ჰფიფიქრობდა ტასო: ბალიდგან რომ დავბრუნდები, მაშინ შეეფერიგდები ილიკოს; მიზეზიც მექნება—ბალის ამბავს ეუკამბობო. ილიკო სიხარულით მომისმენს ბალის ამბავს და მაშინ მე თითონ ეაკოცებო.

ტასო ასე ჰფიქრობდა მაშინ, როდესაც ილიკო მთლად სასოწარკვეთილებას ეძლეოდა. ეხლა ასე მეკიდებაო, ნაღელობდა ილიკო, მერე ბალში მოეწონება ვისმე და მე სულ მთლად გადაშეიეწყებსო.

ბალში წასვლის დღეც დადგა. ტასომ შეადღიდგანვე დაიწყო მზადება. ილიკო ჯერ შეოთებული თავის ოთახში ბოლთასა სცემდა, როდესაც უცბად მოესმა ტასოს ხმა: „ტასო, მოდი, ეძახდა დედა, წყალი მზად არის, ხელ-პირი დაიბანე“. ილიკო დაღრეჯილი დავარდა საწოლზე და მისი გონება ფიქრმა წაიღო: აგერ ამ ორ ოთახის იქით ტასო ეკერ-მკერდ გადაღიღილი, თმებ-ჩამოშლილი სდგას. ოჰ, ნეტავ შეეეკლოს მაინც მისი ყურება! ინატრა ილიკომ. წარმოუდგა თვალ-წინ იმისი ფულ-მკერდი, ყელ-ყურა, აი თითქო ჰხედავს კიდეც, რომ ანკარა წყალს უსხმენ, წყალი ბეჭებზედ ჰხედება, იქიდგან თეთრს, სპეტაკს გულზე მოსცურაეს და ულიტინებს. აი, ტასომ გადაიეა ხელ-პირის ბანეა; თმები უკან გადიყარა; დედა თმებს უმშრალებს; თითონ ყელ-ყურს იწმენდს. აგერ ლოყაზე მოსცურაეს ერთი წვეთი, მას მეორე უკან მოსდევს, მესამე წვეთიც მოეწია, წვეთი ლოყაზე დაეკიდა, იქიდგან გულზე ჩამოუვარდა და შეკოკრებულ ძუძუზე დაეკიდა... ილიკო აღელვებული წამოეარდა.

— მე მოგწყვეტაე ტუჩებით მაგ წვეთს! წარმოსთქვა მან ხმის კანკალ-

*) იხ. „ივერია“, № 17.

ახალი ამბავი

*** ეგონებთ, რომ მკითხველებისთვინ საინტერესო. იქნება, რამდენი ფული უჯდებათ ქლექებს და ქლექის სიწყლით აავადმყოფებს ტფილისის ქალაქის საავადმყოფოში ყოფნა და ბ-ნ პროფესსორ კოხის ლიმფოთ წამლობა. მაგალითად აეიღოთ ცხრამეტის წლის ქალი ტერეზა ლ—სკაია, რომელსაც ფილტვები აქვს წამხდარი სიქლექისაგან. იმის საავადმყოფოში წოლისათვის საავადმყოფოს მმართველობა თვეში სამ თუმნამდე ახდენენს. ექიმი მაისურიანცი ყოველ ეიზიტში იღებს ხუთ მანეთს და დღეში ორჯელ დადის საავადმყოფოში ავადმყოფების სანახავად, ე. ი. ყოველ დღე ამ ერთ ავადმყოფისაგან იღებს თუმანს. ამას გარდა პროფესორ კოხის ლიმფის ფასს ყოველ წამლობაში იღებს ხუთ-ხუთ თუმანს და ამ გვარი წამლობა შესაძლოა რომ თხუთმეტამდე მოუნდეს. მაშასადამე, წამლისა ერგება სამოცდა-თხუთმეტი თუმანი და შემდეგ, თუ ავადმყოფი მორჩა, ექიმ მაისურიანცს უნდა მისცენ კიდევ ასი თუმანი ჯაფის ფასი; თუ ავადმყოფმა ლიმფით მორჩენას ვერ გაუძლო, მაშინ ექიმ მაისურიანცს ქ-ნ—ნსკაიას მეუღლემ უნდა სრულად ჩაუბაროს ფული ეიზიტებისა და ლიმფისა.

*** კვირას, 27 იანვარს, მისის მაღალ ყოველად უსამღვდელოესობის საქართველოს ეგზარხოსის პალლადის ნგბა-დარეთით მისი მაღალ ღირსება არხიმანდრიტი ნიკოლოზი აკურთხებს კუკიის სასაფლაოზედ წმ. მოციქულთა სწორის ქართველთა განმანათლებელ ნინოს სახელობაზედ დროებით ახლად აშენებულს ეკკლესიას.

*** 19 იანვარს სომხურ სცენის მოყვარულთა ბაქოშიაც გაუმართავთ წარმოდგენა ნომხის არტისტის ადამიანის სასარგებლოდ. წარმოდგენაზე ბლომად დასწრებია საზოგადოება და შემოსავალიც 700 მ. ყოფილა. სჩანს ბაქოელ სომხებს უფრო შესტკივათ გული გაჭირვებულ მეფმამრეობაში მყოფ მოძმისადმი ვინემ აქაურებს, რომელთა გულ-გრილობა, ცხადად დამტკიცდა წარსულს სომზბათს, როცა ქართთულ დრამატიული დასის არტისტებმა იმავე არტისტს სასარგებლოდ გამართეს წარმოდგენა, რომელზედაც სომხები წამლდაც არ ყოფილან.

*** დიდმარხეის დადგეს ტფილისში მოელიან გამოჩენილს პიანისტს დიმკერელს ალფერდ რეიზენაუერს. ეს არტისტი 1887 წელსაც იყო ჩვენს ქალაქში. 11 კონცერტი გამართა და ყველა კონცერტზე ბლომად ეხეწრებოდა საზოგადოება.

*** 22 იანვარს ტფილისში გარდიეცალა ქუთაისის ოლქის სასამართლოს თავმჯდომარედ ნამყოფი ნიკოლოზ ლაზარეს ძე ყაითმაზოვი 62 წლისა. განსვენებულს პეტერბურგის უნიეერსიტეტში ჰქონდა სწავლა დამთავრებული. სწავლის დამთავრებას შემდეგ მისცეს ბრალმდებლის თანამდებობა ერიეანში და შემდეგ, რა-კი სასამართლოებში ახალი წესი-წყობილობა შემოიღეს კაკეასიაში, დანიშნეს ქუთაისის ოლქის სასამართლოს თავმჯდომარედ. ამ თანამდებობას ასრულებდა 1888 წლამდე. ამ წელს თავის ნებით დაეთხოვა სამსახურს, და როგორც ეიცით, იმავე წელს კენჭი უყარეს ქუთაისში და უნდოდათ ქალაქის თავად აერჩიათ, მაგრამ ეს ვერ მოხერხდა, რადგანაც უწერთნელმა ქალაქის თავმა ერთი კენჭი მეტი მიიღო. ამას შემდეგ ყაითმაზოვი ცხოვრებდა ტფილისში და ქალაქის ხმოსანთა უკანასკნელს არჩეეანებზე არჩეულ იქმნა ხმოსნად. განსვენებული ცნობილი იყო როგორც პატიოსანი კაცი და უანგარო მსაჯული.

*** „Каспій“ მოგვითხრობს შემდეგს საკვირველს ამბავს: 20 იანვარს საღამოს ათს საათზედ „კავკასიისა და მერკურის“ საზოგადოების მდივნის ფანჯრის მინები ეიღაცამ დაარაკუნა. მასპინძლები მაშინვე გამოეიდნენ კარში და წარმოიდგინეთ მათი განცვიფრება, როცა ნახეს, რომ მათ წინაშე იდგა ისა-ის იყო მშობიარობისაგან იქვე ქუჩაში ახლად განთავისუფლებული დედაკაცი, რომელსაც ახლად დაბადებული ბავშვი ფეშტამალში ვეფხეია და ხელში ეჭირა. საბარალო დედაკაცი ტარილითა და ცრემლით შეეხვეწა მასპინძელთ, თავ-შესაფარი მიშოვეთო. მასპინძელთ შეეკოლეკთ და უშოვეს ბინა. აღმოჩნდა, რომ ეს დედაკაცი რუსეთიდამ ბაქოში საშუშოს საძებნელად მოსულა. ეს გარემობა ცხადად ამტკიცებს, რომ აუცილებლად საჭიროა გაიმართოს ბაქოში მშობიარეთა თავშესაფარი, დასძენს ბოლოს გაზეთი.

*** სოფ. ბარ-საჯაგოსი (ქუთაისის მაზრა): არა გვგონია, რომ რომელიმე სოფელს ადგეს ისეთი გაჭირეება უგზოობისა გამო, როგორც ჩვენს სოფელს. უმთავრესი და უსაეიროესი გზა ამ სოფლის ბარ საჯავეხოს სოფლის კანცელარიიდამ დ. ორპირამდე ისე გაფუჭებულია, ისე დაღრეჩოღრეობეული, რომ უნიფათოდ ვერც ქვეითი და ვერც ცხენოსანი ამ გზას ვერ გაეიელს. ამას გარდა დ. ორპირისა და საჯავეხოს რკინის გზის სადგურს შუა პატარა მდინარე თხინარაზე კარგა ხანია, რაც ბოგირი ჩაინგრა და ხელ-ახალის გაკეთებისათვის თავს არაეინ იწუხებს. ამ მდინარის ერთ ნაპირიდამ მეორეზე გადასელა აედარში ყოელად შეუძლებელია. კარგი იქნებოდა, რომ ამ გარემოებას ყურადღება მიექცეოდეს, ეისგანაც ჯერ არს.

*** „მშაკი“ ამბობს: ყარსის სამხედრო გუბერნატორის განკარგულებით სომეხთა სოფლებში არჩეული სომეხი მამასახლისები დათხოვნილ იქმნენ სამსახურიდამ და მათ მაგიერ მთავრობის მიერ დანიშნენ ბერძენები, ხოლო ამათ უმეოროსად დანიშნეთ ისევ ბერძენი ეიღაც ჰაჯი-იორიო.

*** „Нов. Обоз.“-ს ატყობინებენ სოფ. კეხეიდამ (ბორის მაზრა): ეიანე ნებიერიძემ მოჰკლა ხანჯლით თავისი ძმა სანდრო ნებიერიძეო.

*** 23 ამ თთვისას, საღამოს 8 საათზე, ბნოგის ქუჩაზე, ფაქრიან ეგორეოვის დუქანში, უეცრად გარდაეცვალ-

**ბ. ბ. ბ.

სამსახურს გარეშე მეოფი პორტუგალიე იკონე სტარტეკი. სტარტეკი მოელს თავის სიოტოსდეს ლოთობაში ატარებდა.

*** ამავე დღეს ალეკსანდრეს ქუჩაზე ანოგინეს შეიდის დღის დასაფლეული მიგდებული ბავშვი. ბავშვი სამბეთი ინსტიტუტში გაგზავნეს.

*** ივნისის 23 სოფ. სავანს მეტოპოლიტმა ივანე მამეკანს ეტმ ჩეკეკიეტ ეპოლიტიკაში გამოაცხადა, რომ ჩემი შვილი ნიკოლოზი, 12 წლისა, ახშარეშოვთან ჭეშასურეტდა და ეერე სადღაც მიიწყმალეო. დაკარგულს დაეკებენ.

—

შეცდომის გასწორება: წარსულ შაბათის ნომერში მოთავსებულს სოფ. გომის ამბავში შეცდომით იყო დაბეჭდილი, რომ მეფეფელი გულისშვილი დასჯერეო. უნდა იყოს: მეფეფელი გელაშვილი.

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲛᲐᲮᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲧᲣᲠᲐᲦᲚᲔᲑᲘᲗ

(ბ-ნ დ. ყურულის წერილის გამო)

მეტად საგულისხმიერო და საყურადღებო წერილია მოსაუბის დურმიშსან ყურულისა („ივერია“ № 7, 1891 წ.). სიტყვებები მისი ჩვენის ოჯახის განწირულ მდგომარეობისა და ოვიდამ გამოსულ უსაქმო ახალგაზდობის შესახებ მართლაც რომ გულ-საკლები და დამფიქრებელი სიტყვებია, და კიდევ ეს არის მიზეზი, რომ დღეს ჩვენც გვინდა ესთქვათ ორიოდე სიტყვა ამავე საგნის თაობაზე.

თქმა არ უნდა, რომ სწავლა-განათლების საქმის სასურველად მიმდინარობა ჩვენში, განსაკუთრებით ამ კუთხის ოჯახის შეიდებისთვის, როგორსაც ალწერს ბ-ნი ყურული, ჩვენი არსებობისა და სიკეთიდის საქმეა და ამიტომაც საზეიმოა მიეტანა ამ საგანს მთავარი ყურადღება მთელის ერის ფეფელისა. ხოლო როგორ და რა გზით, აი ამაზედ გვინდა მოკლეპარაგოთ დღეს მეთხეველებს.

„ხმა დადასო“, ამბობს ბ-ნი ყურული: „რომ რამდენსამე შეიდებულს ქართველს ქართველ-განათლებ და ამერეში განზრახავ ჰქონ ისეთივე სკოლები დაარსონ, როგორიც ბ-ნმა ილიამ წინამძღვრეშეიდმა კეკმარეთა“ და სხ.

რასკვირველია, კარგის მეტი რა გეგონმის ამ მატეკეკემულ ქართველთან განზრახვის შესახებ, მაგრამ მაინც ჩვენ ამ აზრისანი ვართ, რომ ასეკერ უმჯობესი და სასურველია, რათა ამ მატეკემულმა ქართველებმა ჩვენი ერის დანარჩენ მეთაურებთან ერთად თავიანთი ეოველი ღონე, მეტადნეობა და შეიდები მოახმარონ თვით ჩვენის ერის ამ ზომამდე თავ-ეპოდების გამეღიერებას, რომ თვით ერმა, საღმა იკისრონ წინამძღვრეშეიდისეურ სკოლების დაფეუძნებასთვის საჭიროა სარეკის გამოღება. მართალია, ბევრი რამ შეუძლიან კერძო კაცთა თავ-განწირულ მხნეობას, მაგრამ, მაინც ამდენი არა, რამდენიც მთელს ერს, ანუ მის რომელსამე ნაწილსა ჭით უფრო საჭიროა ამ გვარი მიმართულება მეგეცეთ ჩვენს მოქმედებას ამ საქმეში, რომ ეს საქმე (მეტად დიდი და რთულია და ამიტომაც დიდმა ძალამეტ უნდა ჩასწადოს სული.

ეუტიდებდად საჭიროა დაწესდეს წინამძღვრეშეიდისეური სკოლები, ეკერ-ეკერობით თითო მაინც, ეკერ-ეკერობით თითო მაინც, ეკერ-ეკერობით თითო მაინც

ნებ და შენს ლამაზს თვალებში კოცონას, და შენს მშვიდობას და დღეგრძელობას. უფალსა ვსთხოვ, რომ მშვიდობით და ბედნიერებით ბრძანდებოდე და სხ.“

მეორე წერილი.

„ჩემო დიდად საამედოთ მისაჩენელო, თუ ცოცხალი ხარ,—შენ-ლ ბატონო!

...შენს მოშორების უკან შაი კურცხლით მტირალი დედაშენი ზის. ქალი მარიამ მრავალ ტკბილს მოკითხვასა და შენს სიცოცხლის გაგონებასა და მშვიდობით ყოფნას და მრავალს სალამ-ქალაამს, შენს ქოჩრის კოცნას მოგახსენებს, შვილო ჩემო საყვარელო. თუ ცოცხალი ხარ და შენ ნახელავს წიგნს გამომიგზავნი, იმით შეეტყობა შენს სიცოცხლეს. ჯერეთ შენი ამბავი არც წიგნად მოსულია და არც პირად. ათასი დაიკარგნენ, შვილო, მარა წიგნი-კი გამოჰგზავნეს თავის ქვეყანაში. და თქვენ ცოცხალი თუკი ხარ, ერთი შენი წიგნი რომ მომსელოდა, შენ დანახვად ჩაეიგდებდი...“

ბროსე შენიშნავს, რომ ეს წერილი მოწერილია გურიიდამ დედისაგან შვილთანაო.

ეს-ამ

რუსეთი

ხარკოვის საქალებო კერძო საკერაო სკოლის დამაარსებელი ხ. დ. ალჩევსკისა არჩეულ იქმნა საფრანგეთში სენატორის ქანა მოსეს თხოვით საერთა-შორისო განათლების საზოგადოების ეიცე-პრეზიდენტად. ამ წოდების მიღებაზე ალჩევსკისას სახალხო განათლების სამინისტრომ ნება და'რთო. ალჩევსკის ამ თანამდებობაზე არჩევა ხელი შეუწყო იმ გარემოებამ, რომ პარიკის გამოფენაზე ძლიერ მოეწონათ მის მიერ დაწერილი წიგნი „რა უნდა იკითხოს ხალხმა“, რომელის გამოც ფრანგულს მწერლობაში ლაპარაკი ჯერაც არ შეწყვეტილა. მაგალითად ამ დღეებში გაზეთმა „Paris“-მა დაბეჭდა შენიშვნა შესახებ ერთის საბავშვო მოთხრობათა მწერალის ქალის ნაწარმოებისა Lenaide Gleniot. ამ შენიშვნის ავტორი დიდის ქებითა და თანაგრძნობით ლაპარაკობს რუსის ქალის გამო, რომელიც წიგნების ღირსებათა დაფასების დროს ყოველთვის ეკსპერიმენტალურს მეთოდს აღგინა და ურჩევს ფრანგულ საბავშვო წიგნების მწერალთ, რომ გამოსარკვევად იმისა თუ როგორი უნდა იყოს საბავშვო წიგნები, ამაეე მეთოდს დაადგენენ.

— სულ მცირე ხანში გარშინის მოთხრობანი ორჯელ გამოუცია და გაუყიდნიათ გერმანიაში. გერმანელები, როგორც ამბობს ერთი კრიტიკოსი, გარშინს რუსეთის ახალთაობის ერთს უნიჭიერესსა და თვალ-საჩინო წარმომადგენელად სთვლიან.

— გაზეთები იუწყებიან, რომ სახალხო განათლების სამინისტროსაგან დაარსებულმა კომისიამ, რომელსაც თავმჯდომარეობს თავადი ეოლკონსკი აუცილებელ საჭიროებად მიიჩნია შემოკლება მოწაფეთა ყოველ დღიურის გაკეთილებისა და შემცირება აგრეთვე სახლში მეცადინეობის დროისა. ხოლო ასეთის წესის შემოღებით, რომ მასწავლებელთ არა დააკლდესრა, განზრახავ აქეთ, მოუმატონ ოსტატთ ქირა წლიური გაკეთილებისათვის და ან ძველებურად გადაუტანონ ჯამაგირი თითოეულის საგნის სწავლებისათვის.

— ლეოეის ერთს გაზეთში ახირებული განცხადებაა დაბეჭდილი. ამ განცხადებით აუწყებენ ეიღაც ელენე ქუკოკუსკისას, რომლის საცხოვრებელი ადგილი არ იციან, რომ ერთი წლის განმაელობაში განუცხადოს სასამართლოს, მიიღებს თუ არა 15000 პოლშურ ოქროს, რომელიც საქმროს 1762 წელს უანდერძებია მისთვის. ამ სამემკვიდროს პატრონი პატარძალი ეწლა, არა გვგონია, რომ საეკოს სცხოვრებდეს, რადგანაც მხოლოდ ანდერძის დაწერის შემდეგ ას-ოც-და ცხრა წელიწადი ვიფიქროთ იმასა გარდა, რომ ლეოეის გაზეთებს საეკოსაც კითხულობენ.

წვრილი ამბები

ზამთრის გვნახვა.

ეხლა ვერობაში ბევრი მეტნიერი მეურნე სცდილობს სეფოლებით მცენარის მოყვანას. უნდა როგორმე დაახლოოს მეცნარეულობა ჭერის ტუდლუტობას. ბევრი ბეერფსი მეცნერეა ისეთი, რომ იმის მოყვანასა და ალმოცენებას საკმაოდ დიდ-ძალი სინთოლე და სითბოა სჭირია და ამიტომაც ჩრდილოეთში ვერ მოუყვანიათ. ჩვენის დროის კაცი, მეცნერებით აღჭურვილი, ვერ მორგებია ამ გარემოებას, ჭკვის მტკერეულობა ვერ უტანია და ძალის-ხმალთა ანაფოფორებს სამხრეთის ნაზს მეცნერეებს ჩრდილოეთის ცივს ნიადაგზედ. მისი ცდა ვა შრომა უარყოფილ არა რჩება, მეცნერებით შეიარაღებული ეოველის შემძლე ადამიანი სწორედ სიოცხლს სასწაულსა სჩადის: ცივ, მკვრ ჭკვიანს ჭკვიანობა ფიქრსა და იფურჩნება ის მეცნარეულობა, რომელთაგ ბუნებამ სამხრეთისაკენ განაწიანა ბინა და სამოფფადი ადგილი. ადამიანი ამითიც არა ვმაეოფიდებენ, ამისაც არა ჭეარობს, ალნუნში არ იგდებს დროს ეოლისს და მეცნარეს ეკვეოლეს და ნაეოფს, ადაკეებს მაშინ, როგ, სიცივეების ეოველობით, ბუნების ეესისამბარ მეცნარეულობის სიტოცხლე სოკოვეს და მისი ზრდა შეეენებულ-შეჩერებულია. სოსოკს და მეცნარეეეებდამიანის სურვილთა მონა, იფურჩნება, ნაეოფს ისსამს დეკეეშერსა, ინაკრსა და თუბერეულში.

ერთი სიოცხრი და საკვირეველი მაგალითი ზამთარში მეცნარეობის სეფოლენების მოეკვანისა ვენსებია ტნობილის ბეერმენეულ ხეროთ მოძეეარისა და ბალოსნობის მეოდნესა ბეეუტესა, ბრიგეში (სალეზიაშია). თავისი ცდა და მეშაობა გაუტმა ვერ კიდეე ამ რეა წლის წინად დაიწეო და სეფოლოზდა სეფოლენებით მოეეკვანა კარდი, ატამი და სხ. რაკი დარწმენდა, რომ ჩემი შრომა უნაეოფოდ არ ჩამიეფლის და იმეკი არ გამიმტეკენდებოო, მიჭეო სელი თავისს უმოკარეს ეზრის კანსორტეულეკენს. ეს ეზრი ის იეო, რომ მას უნდოდა, ეკნსები გაეშენებინა სალეზიაში, სადაც სიცივეეკეს გამო კაცი არა ჭეიეზობს, მოეკეანს იაფი ეეურეენი და კარგის ფეკნის დამეკენებელი და ეს ეკნონ იმდენად იაფის ფასისა ეოფალიეო, რომ სელმოკლე და ღარიბს სკალსსაც შესიდეეობდა. მისი შეეენა. ბირეკეში ამ კაცის სურვილი ბეერს სასაცილოდ არა ჭეფნიდა, მაგრამ ამ ვაეეა კაცებმა შემდგეში-კი ენაზედ იგეინტეს და სმა ეაიწყეიტეს, როგა დარწმენდნენ, რომ გაუტეს მოდოდინი გადამრთდდა და საქმემ მოდოდინს გადასმეტ კიდეე.

გაუტესის მეთოდი ზამთარში ვენს

ღლესმა სასამართლომ: ოლქის სასამართლომ და სამოსამართლო პალატამ. მგალობლიშვილი კიდევ არა ტყდება და თავისას გაიძახის. ეიმეორებ, რაღა საბუთები გვაქვს დაუჯეროთ, რომ ეგ ან მაშინ აღიარებს თავის თავს დამნაშავედ და გადიხდის თავის გადასახადს, მედიატორებმაც რომ გამატყუნონ.

5) ან რაღა მედიატორები უნდა, როდესაც თეითონვე აღიარებს, რომ მართალია, შეეტმეთ და ეელარ დაეაბრუნეთ, მაგრამ ეს ქართველური წესიაო. რა-კი შეეტმე და აღარ აბრუნებ, გინდა ქართველი იყავ, გინდა არნაუტი, დამნაშავე ხარ და პატრონს თავისი უნდა დაუბრუნო. ნუ თუ აქაც საჭიროა მედიატორები?

რაც შეეხება იმას, რომ მგალობლიშვილი მასახელებს სხვათა შორის მეცა, ნუ თუ თავის ნისიებს ჩვენ გადაგვახდეინებსო, არ ეიცი, რა უნდა ეთქვა ამითი! ეს-კი ეიცი, რომ ეს დასახელება იყო ტყუილი და არც მოუნდებოდა ჩემის ნისიების გადახდა, რადგან ეს ნისიები დიდიხანია გადახდილია. მე მემართა, როგორც მახსოვს, ნისია თერთმეტ მანთამდის და გადაეიხადე მაშინვე. ამის დასამწყმენლად მომყავს ოლქის სასამართლოში წარმოთქმული სიტყვები აღალო თუთაეეისა, რომელიც იყო წვერი მგალობლიშვილთან ერთად გორის მომმართველის საზოგადოების მმართველობისა და სწერდა ნისიებს: „Кереселидзе, Давидовъ и др. уже внесли свой долгъ (прот. окр. суда 15 февраля 1890 г.)“ მით უფრო საკვირველია მგალობლიშვილისაგან ამის თქმა, რომ თითონ იყო იქ, როდესაც შესდგა ოქმი და არა სთქვა ამაზე უარი.

ბოლოს რაკი მგალობლიშვილმა დაიმოწმა თავის გასამართლებლად სხვათა შორის ბ-ნი ნიკოლოოზ ხიზანაშვილი, მეც სრული თანახმა ვარ: გამოაცხადოს იმან თავისი აზრი, როგორ დაინახა მგალობლიშვილის საქმე, იცნა თუ არა დამნაშავედ გორის მომრიგებელ საზოგადოების წინაშე და ამასთან სთქვას როგორც იურისტმა: იყო რაამე თუ არა ამ საქმეში ისეთი, რომელსაც მოსდევდეს სისხლისსამართლით პასუხის-გება?

მაიე ერერსელიძე.

დეპეშა

23 იანვარი

ᲕᲔᲜᲐ. გამოცხადებულია იმპერატორის რესკრიპტი, რომელიც ამბობს, რომ ფინანსთა მინისტრი დუნაეევკი დათხოვნილ იქმნა ავადმყოფობის გამო, თავისისაევე თხოვნით, სამსახურიდგან, ბოლო იმის თანამდებობაზედ დაინიშნა იუსტიციის სამინისტროს განყოფილების უფროსი დოკ. შტეინბახი. დუნაეევსკის იმპერატორმა უწყალობა ორდენი პირველ ხარისხისა „წმ. სტეფანესი“ და სიკედილამდე პალატის წევრად დაჰნიშნა. დუნაეევსკის სამსახურიდგან გასვლის ამბავი დიდის სიამოვნებით მოიხმინეს, განსაკუთრებით ლიბერალებმა.

ᲚᲝᲜᲓᲝᲜᲘ. დღეს მემკედრე ცესარეევიჩი მადრიდში წაეიდა. დიდი მთავარი გიორგი ალექსანდრეს ძე რომელიც ც�ეიმი იყო ადად, ევროპაში ბრუნდება ხომალდ „ზღმორალ კორნილოეით“. დანარჩენი სამხედრო გემები წაეიდნენ კოლომბოში, სადაც მემკედრე ცესარეევიჩს უნდა მიასწრონ.

24 იანვარი

ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘ. წვერი შინაგან საქმეთა სამინისტროს საბჭოსი თეოდორე კარლისძე გირსი გარდაიცვალა.

სემიპალატინსკის ოლქის სამხედრო გუბერნატორი შჩეტინინი დაინიშნა ბენდერის კომენდანტად ნაცვლად სტეფანოეისა, რომელსაც სამსახური მიეცა ეალნოს სამხედრო ოლქის ჯარების უფროსთან.

საფრანგეთიდამ რუსეთში გამოგზავნილთ აფიცერთ დათვალიერეს კონსტანტინეს სამხედრო სასწავლებელი რათა გაეცნონ, ამ სასწავლებლის სხეა-და-სხეა განყოფილებათა მეთოდს და პროგრამას სამხედრო განათლებისას.

ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘᲡ ᲑᲘᲠᲟᲐ, 22 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ.

	მოყვანილ. ფასი	გაყიდვილ. ფასი.	ბეჭდილ. ფასი.
	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
ხუთ-მანეთიანი ოქრო .	— „	— „	6 92
ტამოეენის გუბერნები .	— „	— „	138½
მანეთიანი ვერცხლის ფული.	1 06	— „	— „
5% პირველის შინაგანის სესხის მომგები ბილეთი	— „	— „	238½
—მეორისა	— „	— „	225½
სახელმწიფო თავად-აზნაურობის ბანკის ფურცელი	215¼	— „	213¼
გრაენბობის ფურცელი	— „	— „	— „
ტ ილისის ბანკისა	— „	— „	— „
ეეთაისის ბანკისა . .	— „	— „	— „
ტფილისის საერთიერთო ნდობის საზოგადოებისა. . . .	— „	— „	— „

ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲜᲘ

ᲢᲤ. ᲡᲐᲗ.-ᲐᲖᲜ. ᲗᲐᲜᲒ. ᲗᲔᲐᲢᲠᲨᲘ

პარასკე